

جنگ زرگری عبور از روحانی برای فرار از وعده‌های بر زمین مانده

این روزها در روزنامه‌های زنجیره ای جنگ زرگری تحت عنوان «عبور از روحانی» به راه افتاده است که از اصلی ترین تبعات آن به حاشیه راندن وعده های بر زمین مانده دولت است. وعده هایی که قرار بود در مدت 100 روز نمودی آشکار داشته باشند ولی حالا در آخرین سال دولت یازدهم نیز اثری از تحقق آنها نیست.

این روزها در روزنامه‌های زنجیره ای جنگ زرگری تحت عنوان «عبور از روحانی» به راه افتاده است که از اصلی ترین تبعات آن به حاشیه راندن وعده های بر زمین مانده دولت است. وعده هایی که قرار بود در مدت 100 روز نمودی آشکار داشته باشند ولی حالا در آخرین سال دولت یازدهم نیز اثری از تحقق آنها نیست.

در حاشیه پرسه زدن و سپس موضوعی را در آن خلق کردن و با پشتوانه رسانه ای آن را به متن آوردن و پیرامون آن جنجال کردن و به خبرسازی پرداختن؛ این برنامه ای است که این روزها پیرامون گزاره ای با عنوان «عبور از روحانی» مطرح می شود. «عبور کردن یا نکردن از روحانی» مسئله روزنامه های مدعی اصلاح طلبی این است!

راهی برای فرار از وعده‌های بر زمین مانده

در حالی که کمتر از 10 ماه تا انتخابات ریاست جمهوری دوازدهم مانده است، این روزها عبور کردن یا نکردن از روحانی به موضوع اصلی رسانه های مدعی اصلاح طلبی و روزنامه های زنجیره ای تبدیل شده است. در حالی که کشور با موضوعاتی مانند رکود، بیکاری و عدم تحقق وعده های اقتصادی دولت مواجه است مطرح کردن این موضوع با چه هدفی صورت می گیرد؟ این در حالی است که این موضوع ابتدا توسط همین رسانه ها پرداخته شد و این روزها به عنوان مسئله ای اصلی به آن دامن زده می شود. اما خلق موضوعی در حاشیه و تلاش برای آوردن آن به متن، همراه با سر و صدای زیاد برای چیست؟ این رسانه ها در این روزها با ایجاد هیاهوی بی بنیاد به دنبال چه چیزی هستند؟ یا اینکه می خواهند کدام صداها و خواسته ها شنیده نشود؟

در حالی که دولت یازدهم ماه های آخر خود را طی می کند، روزنامه های زنجیره ای به جای مطالبه گری برای حقوق مردم و سوال از دولت برای عدم تحقق وعده های داده شده هزار چندگاهی موضوعی را مطرح می کنند تا به این واسطه اصل را به حاشیه رانده و موضوعات حاشیه ای را جایگزین آن کنند. سوء سابقه!

موضوع عبور از این و آن نزد مدعیان اصلاح طلبی سابقه دارد. آنها بیش از یک دهه پیش نیز موضوع عبور از رئیس دولت منتسب به اصلاحات را کلید زده بودند. این موضوع در آن روزها به بحرانی برای دولت اصلاحات تبدیل شده بود و دولت اصلاحات زخمی را نه از جناح مقابل بلکه از هم کیشان خود بر تنش احساس می کرد. برای نخستین بار طرح عبور از رئیس دولت اصلاحات از جانب دفتر تحکیم وحدت مطرح شد و سپس اصلاح طلبان دیگری به آن دامن زدند.

همین باعث شده تا در اذهان نسبت به آنها این تصور شکل بگیرد که چندان نمی توان به همراهی و هم نوایی مدعیان اصلاح طلبی خوشبین بود و هر آن ممکن است آنها «طرح عبوری» را سازمان دهند. شاید یکی از دلایل مطرح شدن موضوع عبور نکردن از روحانی از طرفی دل گرمی به رئیس دولت یازدهم باشد که از این ویژگی اصلاح طلبان خود را ایمن بداند و از طرف دیگر مطرح شدن آن توسط تئوریسین مدعیان اصلاح طلبی و روزنامه های این جریان تاکیدی به هم طیف های خویش باشد که مبادا عبور از روحانی را کلید بزیند. چرا که به کار بردن عباراتی مانند «رحم اجاره ای»، «فرصت پیش آمده» و یا «فرزند خوانده» از طرف مدعیان اصلاح طلبی در مورد دولت تدبیر و امید شائبه عبور از روحانی را به ذهن متبادر می ساخت. تئوریسین اصلاح طلبان به میدان می آید!

آغازین روزهای خرداد ماه سال جاری بود که سعید حجاریان که به تئوریسین اصلاح طلبان ملقب شده است در گفتگویی با خبرگزاری ایرنا گفت: «اصلاح طلبان از روحانی عبور کنند؟! بعد به کجا بروند؟ مگر کسی غیر از او را دارند؟ در این وضعیت آشفته مگر غیر از روحانی شخصی را دارند که بخواهد برجام را پیگیری کند؟ این حتما به ضرر اصلاح طلبان تمام می شود.»
لحن حجاریان در این گفتگو به هشدار شبیه بود که به اصلاح طلبان داده می شد که مبادا عبور از روحانی را کلید بزیند. ریشه

این نگرانی حجاریان را باید در گذشته جستجو کرد. البته نه فقط در دهه 70 بلکه در گذشته ای نه چندان دور، یعنی حدود دو هفته پیش از این اظهارات در میان کلام کسانی مانند صادق زیبا کلام. سازهای ناکوک

در کنسرت روزنامه های زنجیره ای

روز دوشنبه، روزنامه اصلاح طلب اعتماد، تیتر یک خود را به همین موضوع اختصاص داده بود و از قول یکی از فرزندان هاشمی رفسنجانی نوشته بود: «پدرم از روحانی عبور نمی کند». این روزنامه در ابتدای مطلب مدعی شده بود که برخلاف آنچه در اواخر دوره اصلاحات اتفاق افتاد موضوع عبور از روحانی «این بار نه از درون حامیان رئیس جمهور منتخب که از دل مخالفان او بیرون آمده است. مخالفان روحانی می کوشند تا پروژۀ عبور از وی را طرحی برآمده از میان حامیان او معرفی کنند، حال آنکه در جبهه اصلاحات هیچ اختلافی بر سر حمایت مجدد از روحانی نیست.» این تاکید در حالی مطرح می شود که همین اواخر کسانی مانند رسول منتجب نیا حمایت مشروط از روحانی را مطرح کرده بودند.

بر خلاف دیگر ادعای اعتماد، روزنامه اصلاح طلب آرمان که به واسطه مواضعش به ارگان خانواده هاشمی معروف شده است در شنبه 25 اردیبهشت ماه سال جاری میزگردی را با حضور صادق زیباکلام ترتیب داد. زیباکلام در آن میزگرد گفت: «شاید بهتر باشد که روحانی اعلام کند که من رسالتی داشتم به نام برجام که آن را انجام دادم، بنابراین در تکلیفی که مردم بر عهده من گذاشتند موفق بودم و دیگر علاقه ای به کاندیدا شدن ندارم و شخصی را به مردم معرفی کنند و خود مشغول فعالیت در خبرگان شوند، اگر ایشان چنین برنامه ای را اجرایی کنند رئیس جمهور ساز خواهند شد.»

البته کار به همین جا ختم نشد و زیباکلام تصمیمش را برای جایگزین روحانی در انتخابات آینده اینگونه بیان کرد: «روحانی بهتر است یا عارف یا ظریف را به مردم در 96 معرفی کند. اگر این اتفاق بیفتد شانس اصلاح طلبان بیشتر می شود.» جالب آنکه روزنامه آرمان نیز در ابتدای گزارش روز دوشنبه خود با عنوان «برخی از اعضای لیست امید اشتباهی بودند!» موضوع عبور از روحانی را «یک جنگ روانی از سوی رقبای اعتدال و اصلاحات» عنوان کرده که «کلید آن از چندی پیش زده شد!» حمایت به شرط سهم

روزنامه زنجیره ای آفتاب یزد هم روز دوشنبه در تیتر یک خود با عنوان «آلترناتیو برای روحانی؛ آری یا خیر» به این موضوع پرداخت. این روزنامه بر خلاف ادعای روزنامه آرمان مبنی بر اینکه عبور از روحانی جنگ روانی رقبای اعتدال و اصلاحات است صراحتاً اقرار می کند: «این روزها ماندن یا نماندن بر سر پیمان 3 سال پیش با حسن روحانی مسئله ای است که در اردوگاه اصلاح طلبان پیرامون آن نظرات متفاوتی مطرح می شود. از یک سو بخشی از بدنه اصلاح طلبی بر این باور است که باید بدون هیچ پیش شرطی از حسن روحانی حمایت کرد و گزینه بی بدیل اصلاح طلبان کسی نیست جز رئیس دولت تدبیر و امید. اما از سوی دیگر برخی از اعضای این جریان سیاسی معتقدند که باید در کنار حسن روحانی گزینه های دیگری را هم در نظر داشت و در منظومه سیاسی ایران هیچ چیز قابل پیش بینی نیست.»

این روزنامه در ادامه نظر برخی از فعالان سیاسی اصلاح طلب را در این رابطه جویا شده است. در میان این افراد نام رسول منتجب نیا قائم مقام حزب اعتماد ملی به چشم می خورد. هم او بود که در هفته های گذشته شروطی را برای روحانی مطرح کرده و تمکین دولت را در برابر سهم خواهی حزب متبوعش عاملی برای عبور نکردن از روحانی در انتخابات آینده عنوان کرده بود. منتجب نیا هفته گذشته به روزنامه آرمان گفته بود که در انتخابات ریاست جمهوری بدون قید و شرط از آقای روحانی حمایت نخواهیم کرد. نمونه هایی از این دست ادعای باطل روزنامه های اصلاح طلب را که مدعی شدند «عبور از روحانی را مخالفان او کلید زدند!» آشکار می کند.

معامله با دولت

آشفته گی در جناح اصلاح طلبان پیرامون این مسئله کاملاً مشهود است. به همین خاطر روزنامه آفتاب یزد، روز دوشنبه در مصاحبه ای با محمدکیانوش راد عضو ارشد حزب اتحاد ملت (حزبی که بر ویرانه های حزب مشارکت بنا شد) به این موضوع پرداخته است. مصاحبه ای که تیتر آن به تنهایی گویای همه چیز است: «معامله با روحانی اشتباه است.» کیانوش راد در این گفتگو تلویحاً به این موضوع اشاره می کند که بخشی از جریان مدعی اصلاح طلبی در فتنه 88 با تندروی راه عقلانیت و اعتدال را نپیمودند: «جریان اصلاحات در ایران، پس از حوادث 88 راه عقلانیت و اعتدال را بیش از پیش پی می گیرد.»

وی حمایت از روحانی را به واسطه ضرورت تاریخی لازم می داند و موضع کسانی مانند منتجب نیا را معامله با دولت عنوان می کند و در همین رابطه می گوید: «این جریان (اصلاح طلبان) امروز نیز، موضوع حمایت از دولت را صرف نظر از برخی کاستی ها و انتقادات، مورد توجه قرار داده است. با این اوصاف، سخن از سهم خواهی و معامله با روحانی برای حمایت از او، حرفی نابهنگام، غیردقیق و اشتباه است. اصلاح طلبان عاشق چشم و ابروی کسی نیستند. جریان اصلاحات به شرایط تاریخی و موقعیت کشور می نگرند. بنابراین تداوم ائتلاف و حمایت از روحانی یک ضرورت تاریخی است.»